

РЕШЕНИЕ

№ 16756

гр. С., 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 48 СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА

при участието на секретаря МАРИЯ АТ. ДРАГАНОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА Гражданско дело № 20211110147288 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1 ГПК, вр. чл. 235 ГПК.

Образувано е по предявени от Т. В. Т. , ЕГН ***** срещу Р. П. П. , ЕГН ***** обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 109 ЗС.

Ищецът твърди, че по силата на сключен договор с ОбНС „С.“ от 18.01.1990 г. на него и на съпругата му било учредено право на строеж върху парцел XVI, кв. 74, м. „Б.“, който имот е заснет с идентификатор 68134.503.1038, съгласно кадастралната карта и кадастрални регистри, одобрени със Заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, при граници: от изток – улица 68134.503.1494, от юг – УПИ XVII с идентификатор 68134.503.1041, от запад – УПИ XXI с идентификатор 68134.503.1039, от северозапад – УПИ XXII с идентификатор 68134.503.1036, от север – УПИ XV с идентификатор 68134.503.1037. Твърди, че на 12.05.1990 г. му било издадено разрешение за строеж на ограда от главния архитект на Район „С.“, а на 11.10.1990 г. – разрешение за строеж на еднофамилна двуетажна жилищна сграда в парцела, която била изградена. Твърди, че още през 90-те години ответникът и съсед на ищеца оградил своето дворно място – понастоящем имот с идентификатор 68134.503.1037, включително откъм общата граница, с ограда от метални пръти и оплетена телена мрежа, която ограда просъществувала до 2018 г. Твърди, че през лятото на 2018 г. с ответника взели общо решение за изграждане съвместно на масивна тухлена ограда с бетонни колони, но поради неразбирателство с мястото, на което да бъде поставена, такава не била построена изцяло. Ищецът твърди, че новата ограда се изграждала само в неговия двор, на 18.09.2018 г. лицензирана фирма за трасиране, означение и координиране на границите на имотите замерила стопанисвания от ищеца имот и поставили координатни точки съгласно данни от закупен цифров модел на кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-53/23.11.2011 г., в резултат на което

се установило, че ответникът е преместил координатна точка № 1 с около 1 м, а координатна точка № 4 – с около 1,47 м в негова полза още при изграждането на телената ограда. Новите координати на границите на имотите били означени с колчета (репери), които обаче били премахнати от ответника. В съответствие с новите координати ищецът поставил и телена ограда, която обаче отново била премахната от ответника и синовете му, след което ищецът започнал изграждане и на зидана такава, която отново била разрушена. Ищецът излага съображения, че действията на ответника по разрушаване на оградите и премахване означенията на действителните граници на имотите смущават упражняване правото му на собственост в пълен обем, а същевременно без ограда имотът е изложен на всякакви посегателства. Предвид това, претендира от съда да установи неоснователността на действията на ответника спрямо собствения на ищеца имот, да осъди ответника да се въздържа от подобни неправомерни действия за в бъдеще, както и да възстанови реперите/колчетата по границата между съседните имоти съгласно последните цифрови измервания от лицензирани фирми. В молба – уточнение от 07.12.2022 г. ищецът добавя, че първото неоснователно действие на ответника се изразява във физическо премахване на трасировъчно колче на 02.10.2018 г., на 23.09.2019 г. са унищожени поставени репери и е съборена съществуващата телена ограда от оплетена мрежа, поставена изцяло в имота на ищеца. Иска да се установи неоснователността на тези действия на ответника и да бъде осъден да се въздържа от подобни действия за в бъдеще, както и да възстанови реперите/колчетата по границата между съседните имоти, съответстващи на последните цифрови измервания от лицензирана за това фирма. Претендира разноски.

Ответникът оспорва предявените искове. Излага доводи, че първоначално изградената ограда се е състояла от бетонни колове от югозападния край на имота до средата и е била изградена от него, а другата половина /югоизточна/ била изградена с метални колове от ищеца. Твърди, че не е давал съгласие за разрушаване на първоначално изградената ограда, но имали разговор с ищеца за изграждане и на нова ограда през 2018 г. Оспорва да е премахвал поставените репери от лицензираната фирма за трасиране, означение и координиране на границите между имотите, както и телената ограда, поставена от ищеца впоследствие. Моли за отхвърляне на исковете и за присъждане на разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено следното от фактическа страна:

С оглед становището на страните, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, с доклада по делото съдът е отделил за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че ищецът е собственик на поземлен имот – УПИ XVI с идентификатор 68134.503.1038 съгласно кадастралната карта и кадастрални регистри, одобрени със Заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ от 599 кв. м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване (до 10 м), с номер по предходен план: квартал 74, парцел XVI-ОБНС, с адрес на поземления имот: гр. С., район „С.“, кв. „Б.“, ул. „Г.К.“ № 33, при граници: от изток – улица 68134.503.1494, от юг –

УПИ XVII с идентификатор 68134.503.1041, от запад – УПИ XXI с идентификатор 68134.503.1039, от северозапад – УПИ XXII с идентификатор 68134.503.1036, от север – УПИ XV с идентификатор 68134.503.1037, както и това, че ответникът е собственик на съседния имот с идентификатор 68134.503.1037 от квартал 74 по плана на гр. С., кв. „Б.“, ул. „Г.К.“ № 35, при граници: от изток – улица 68134.503.1494, от юг – УПИ XVI с идентификатор 68134.503.1038, от запад – УПИ XXII с идентификатор 68134.503.1036, от северозапад – УПИ XXIII с идентификатор 68134.503.1035, от север – УПИ XIV с идентификатор 68134.503.1034.

Видно от Разрешение за строеж № 46/11.10.1990 г. на ОбНС „С.“, Комисия по архитектура и строителство, на ищеца Т. В. Т. е разрешено да построи в парцел XVI, квартал 74 по плана на гр. С., кв. „Б.“ еднофамилна двуетажна жилищна сграда със застроена площ от 90 кв. м., която не се спори, че е била построена.

Видно от Разрешение за строеж № 24/02.05.1990 г. на ОбНС „С.“, Комисия по архитектура и строителство, на ищеца Т. В. Т. е разрешено да построи ограда в посочения по – горе парцел XVI, квартал 74 по плана на гр. С., кв. „Б.“, на основание чл. 225, ал. 1, т. 5 ППЗТСУ.

По делото е приет Протокол за трасиране, означаване и координиране границите на поземлен имот с идентификатор 68134.503.1038, област С., община Столична, гр. С., район С., кв. „Б.“, ул. „Г.К.“ № 33, изготвен на 18.09.2018 г. от „А.“ ООД, в присъствие на ищеца, в който е отразено трасирането, означаването и координирането на границите на имота на ищеца, което трасиране е извършено въз основа на данни от закупен цифров модел от кадастралната карта и кадастрални регистри, одобрени със Заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК по т. 1, 2, 3 и 4, с посочени координати и означени с дървени колчета, към който протокол е представен и регистър на координираните точки.

Приета е също и комбинирана скица за пълна или частична идентичност, съгласно чл. 16, ал. 3 ЗКИР, издадена на 26.06.2019 г. и топографски план за имот с идентификатор 68134.503.1038 от КК, изготвени от „ГЕОКАД“ ЕООД, в която е посочено, че имот с идентификатор 68134.503.1038 от КК и КР на район „С.“, одобрена със Заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК е идентичен с УПИ XVI – ОбНС от кв. 74 от кв. „Б.“, одобрен със Заповед № РД-09-86/02.06.1989 г., имотните граници от кадастралната карта и регулационния план съвпадат в границите на допустимата точност, а в топографския план са нанесени координатите на имота и заснетите на място огради, както и са начертани имотните граници от кадастралната карта и регулационния план.

По делото са приети и сигнали от ищеца до СДВР и Прокуратурата на Република България във връзка с извършени неправомерни действия от страна на ответника, видно от които ищецът многократно е подавал оплаквания против ответника за нарушаване на границата между двата имота и за събаряне на оградата между тях (телена оградна мрежа), като с постановления за отказ от образуване на досъдебно производство от 23.08.2019 г., от 07.11.2019 г., от 17.02.2020 г. и от 29.10.2020 г., е отказано образуването на досъдебно производство по подадените от ищеца заявления поради липса на данни за извършено

престъпление от общ характер, като е прието, че се касае за гражданскоправни спорове, а в постановлението от 17.02.2020 г. по пр. пр. № 44872/2019 г. по описа на СРС са изложени мотиви за отказ от образуване на досъдебно производство поради това, че липсват категорични и непротиворечиви данни конкретно лице да е извършило самоволни действия, с които да е променило съществуващото фактическо положение, както и кое лице, кога, по какъв начин и какви точно действия е извършило и спрямо какво имущество.

По делото е прието писмо от 08.06.2020 г. от Столична община – Район „С.“, според което съгласно чл. 48, ал. 4 ЗУТ при липса на съгласие на собственика на засегнат имот строителството на плътна ограда между съседни имоти с височина на плътната част над 0,6 м се допуска, ако разС.ието от оградата до жилище в първия етаж на сграда в съседния УПИ е по-голямо или равно на височината на плътната част на оградата, като оградата се разполага изцяло в имота на възложителя, след извършени проверки по документи и на място е установено, че извършеното строителство е в имот с идентификатор 68134.503.1037 и не засяга регулационната граница с имот с идентификатор 68134.503.1038.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства. От разпита на свидетеля А.Н.А. се установява, че познава ищеца повече от 40 години. Преди 2-3 години започнали да правят ограда между Т. и комшията му, за да си оградят имота, започнали да правят оградата на мястото на старата такава. Преди това имало паянтова ограда с мрежа. Свидетелят, ищецът, приятели и неговите синове започнали да бъркат бетон, работили няколко дни, но спрели, тъй като имало проблем със съседа. Ищецът казал на свидетеля, че е извикал геодезисти от общината, за да видят точно къде минава границата между имотите. Те дошли, набили колчетата, като се разбрало, че оградата трябва да минава към съседа. Регулационната линия минавала на метър и нещо към съседа. А. добавя, че не е присъствал на разговори между страните. Разбрал, че съседът на ищеца искал да прави някаква нова ограда, за да си увеличава неговата тераса -да стъпи върху тази ограда, за да е по-стабилна, за да е по-здрава, но ищецът не бил съгласен. Свидетелят добавя, че е присъствал при забиването на колчетата, като от ищеца знае, че впоследствие те били премахнати от ответника. Добавя, че веднъж видял ответника да рита нещо откъм ъгъла, но не знае какво точно.

От показанията на свидетеля Л.Г.Р. се установява, че познава ищеца, тъй като работят заедно, лично присъствал на инцидент преди около три години, когато съсед на ищеца откъм тангентата извадил металната мрежа на оградата, от оградата колчетата и ги хвърлил. Ищецът се обадил на тел. 112, за което бил съставен протокол, съседите спорели къде минава границата - дали там, където е изградена тази мрежа или по-навътре. Добавя, че чул, че са идвали геодезисти, поставили са колчета и те са местени, но свидетелят не е присъствал. Заявява, че не може да си спомни дали въпросният съсед, който извадил колчетата и бутнал мрежата, е Р. П., възрастен човек бил, може би собственикът на съседния имот. Впоследствие дошли още двама души.

Според свидетеля М. Р.ов П., син на ответника, имотите на страните са съседни, като проблемът касае разделителната линия между имотите. Изградена е ограда между двата имота още в началото на 90-те години. От дъното до средата на имота изградената ограда е

от ответника, а от средата до лицето на имота е изградена от ищеца. От около 2010 г. ищецът започнал да си изгражда негова ограда на същото място, на което била старата ограда, сложил кофражни платна с идеята там да изгради ограда. Минали няколко години без ищецът да сложи ограда и земята започнала да се срутва. Новата ограда била върху старата. След около 5 години ищецът пожелал да се изгради масивна бетонна ограда, която да обхваща от край до край имотите. Ответникът се съгласил да бъде изградена такава ограда, дал му и финансови средства и материали, тръби от скеле, които да играят ролята на колове. Ищецът и синовете му започнали да изграждат оградата, изградили я до половината, впоследствие от средата на имота до лицето му ищецът започнал да изгражда друга ограда от тухли, където се разминавали линиите на имота към имота на ответника навътре. Ищецът изграждал другата ограда навътре към имота на ответника. Започнал да забива колове, които горе-долу да покриват другата ограда, с което навлязъл в имота на ответника. Добавя, че не знае дали ищецът е викал геодезисти, за да поставят репери, да кажат къде е точната граница на имота. Заявява, че срещу тях имало множество жалби в Прокуратурата, във 2-ро РУ, ищецът твърдял, че бащата на свидетеля махнал колчетата, което не отговаряло на истината. Според свидетеля единственият проблем, който имало веднъж, се случил, когато с ответника били извън имота и майката на свидетеля се обадила и казала, че Т. и синовете му бутат оградите, забиват колове и навлизат в ответния имот, за което се обадили в полицията. П. заявява, че никога не са ритали колове и маркери, не е виждал да се забиват колове от геодезическа фирма. В момента от средата до лицето на имота има една ограда с тухли, която спазва една линия, а от средата до дъното има друга, която е от бетон и мрежа, пред тях също има друга телена мрежа. Коловете са в посока на имота на ответника.

Според показанията на свидетеля О. Ров П., син на ответника, оградата била поставена през 90-те години от ищеца и ответника. Впоследствие ищецът започнал да слага по-масивна ограда. След 2010 г. бил направен изкоп от негова страна, който с времето се затрупал, после пак я изкопали ищецът със синовете му. Била изградена оградата от тях до половината и после другата половина трябвало да се изгради от ответника. Сложили колове на мястото на старата телена ограда. Оказало се, че двете огради се разминават. Ищецът и синовете му започнали да слагат телена ограда и колчета, а на другата, която зидали от източната страна, слагали пластмасови колчета, като твърдели, че и тези 10 см са техни. Свидетелят пояснява, че не е присъствал по време, когато фирма е идвала да определи къде е границата, няма спомен да е виждал такива колчета. Никой не е премахвал такива репери, нито свидетелят, нито баща му. Добавя, че има няколко огради в момента, нито една не е поставена реално от свидетеля и баща му.

По делото е прието и заключение на съдебно – техническа експертиза (СТЕ), неоспорено от страните, което съдът кредитира по реда на чл. 202 ГПК, от което се установява, че трасираните точки на процесния имот 68134.503.1038 от фирма „А.“ ООД и тези, посочени от вещото лице в комбинирана скица (приложение № 1), на която върху извадка от кадастралната карта е нанесен регулационният план и предходният кадастрален план, са идентични, т. е. данните от фирмата за трасиране съответстват на кадастралната карта и

кадастралния план. В случая е извършено трасиране на парцела и е установено, че отклонението на изградената на място ограда е: при точка 1 – около 1 м, при точка 4 – 1,47 м, като според експерта изградената на място ограда е извън допустимите норми за урбанизирана територия. Прието е и допълнително заключение на СТЕ, което съдът кредитира като пълно и обосновано, изготвено след оглед на място и геодезическо заснемане, от което се установява, че изградената ограда между двата имота е изместена навътре в ПИ с идентификатор 68134.503.1038 с площ – 44 кв. м. по точки 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 3, навлизането не е права линия, а е по зелената линия на приложение № 1 и по точки 3, 4, 5, 6 на комбинирана скица, изготвена от вещото лице, донякъде оградата е плътна, след това продължава с мрежа, при огледа и геодезическото заснемане не е установено наличие на втора ограда между имотите, като от вещото лице е извършено и трасиране, означаване и координиране на граничната линия между двата имота, за което е съставен протокол от 24.02.2023 г. в присъствието на страните, като границата е трасирана с дървени колове и дублирана с арматурни желяза.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Целта на иска по чл. 109 ЗС е да даде защита на правото на собственост срещу всяко пряко или косвено неоснователно въздействие, посегателство или вредно отражение на обекта на правото на собственост, което пречи на допустимото пълноценно ползване на вещта според нейното предназначение. Защитата, която нормата на чл. 109 ЗС дава, е осъждане на лицето, което извършва неоснователните действия, пречещи на собственика да упражнява пълноценно правото си на собственост, да преустанови тези действия (иск за прекратяване на нарушението), както и осъждането на лицето, поддържащо неоснователно създадено съС.ие, пречещо на спокойното ползване на вещта, да премахне това съС.ие и да възстанови предишното (иск за премахване на последиците от нарушението на правото на собственост). С разпоредбата на чл. 109 ЗС се предоставя правна защита на правото на собственост срещу всяко неоснователно въздействие или създадено съС.ие, посегателство или вредно отражение над обекта на правото на собственост, което може да не накърнява владението, но ограничава, смущава и пречи на допустимото и пълноценно ползване на вещта от собственика според нейното предназначение.

Предпоставки за уважаване на негаторния иск по чл. 109 ЗС са неоснователност на действията на ответника и създаването на пречки за собственика да упражнява правото си на собственост в неговия пълен обем. Ако действията на ответника са основателни, няма да е налице хипотезата на чл. 109 ЗС. Същото ще бъде, ако действията са неоснователни, но не създават пречки на собственика. Следователно, за уважаването на този иск във всички случаи е необходимо ищецът да докаже не само, че е собственик на имота и че спрямо този имот ответникът е осъществил неоснователно въздействие (действие или бездействие), но и че това действие или бездействие на ответника създава за ищеца пречки за използването на имота по-големи от обикновените. Преценката за това кои въздействия са по-големи от обикновените и поради това са недопустими, е конкретна по всяко дело – в този смисъл са

задължителните за съдилищата разяснения, дадени в т. 3 от [Тълкувателно решение № 4 от 06.11.2017 г.](#) по тълк. дело № 4/2015 г. на ВКС, ОСГК.

По делото не се спори, че страните са собственици на съседни имоти, между които е разположена ограда, която през годините е била телена, бетонна, от тухли. За да бъдат основателни предявените искове по [чл. 109 ЗС](#) е необходимо да се установи, че ответникът извършва конкретни действия, с които препятства или смущава достъпа на ищеца до собствения му самостоятелен обект, в случая препятства възможността същият да бъде защитен чрез поставянето на ограда на границата на имотите въз основа на предварително определени координати от геодезическа фирма, обозначени с репери. Спорът е съсредоточен в това дали ответникът е извършил посочените в исковата молба и в молбата – уточнение от 07.12.2022 г. неоснователни действия, с които е създал пречки за ползване на имота на ищеца, изразяващи се в разрушаване на съществуващата телена ограда и премахване на поставени разделителни колчета (репери) (на 02.10.2018 г. и на 23.09.2019 г.), следва ли да бъде осъден ответникът да се въздържа от такива действия за в бъдеще и да възстанови премахнатите колчета (репери).

Съдът приема, че ищецът не е доказал при условията на пълно и главно доказване, че са налице твърдените неоснователни действия от страна на ответника по разрушаване на оградата и премахване на поставените отличителни белези – колчета (репери), очертаващи границата между двата съседни имота с идентификатор 68134.503.1038 и с идентификатор 68134.503.1037. За установяване на тези обстоятелства са събрани гласни доказателствени средства. Настоящият съдебен състав кредитира показанията на свидетелите на ищеца – А. и Р. в частите, отразяващи личните и непосредствени впечатления на свидетелите, а именно, че към 2018 г. ищецът е започнал да прави ограда между съседните имоти на мястото на старата ограда (паянтова с мрежа преди това), както и че с помощта на геодезическа фирма е определена границата между двата имота, като за означаването ѝ са поставени репери, тъй като в тази част показанията на свидетелите се подкрепят и от приетите писмени доказателства. От казаното от свидетелите обаче не се установят неоснователните действия на ответника, описани в исковата молба – самият А. заявява, че не е присъствал на разговори между страните, както и на премахването на колчетата – от ищеца знае, че колчетата са били премахнати от ответника, т. е. в тази част показанията на свидетеля не отразяват преки и непосредствени впечатления, както и не кореспондират с никое друго доказателство по делото. Само заявеното, че ищецът имал проблем със съседа и че А. някога видял ответника да рита нещо откъм ъгъла не води до извод, че са се осъществили твърдените действия на ответника. Фактът, че колчетата и оградата са били премахнати именно от ответника не се установява по безспорен начин и от показанията на свидетеля Р., който заявява, че лично е присъствал на инцидент преди около три години, когато съсед на ищеца извадил металната мрежа на оградата, от оградата - колчетата и ги хвърлил, но не може да си спомни дали въпросният съсед, който извадил колчетата и бутнал мрежата, е именно ответникът Р. П.. От събраните по делото доказателства не може да се установи по безспорен начин, че с поведението си ответникът препятства ищеца да ползва имота си,

включително чрез премахване на поставените от геодезическата фирма репери и телената ограда. Това се опровергава и от показанията на синовете на ответника, които показания съдът кредитира, включително след преценка по реда на чл. 172 ГПК, с оглед евентуалната заинтересованост на свидетелите от изхода на делото, от които също се установява, че между страните съществува проблем с разделителната линия между имотите, още в началото на 90-те била изградена ограда, като впоследствие ищецът започнал да гради тухлена ограда навътре към имота на ответника, но последният никога не е ритал колове и маркери по разделителната линия на имотите, не е премахвал такива репери и не е събарял оградата. Съдът не намира основание да не кредитира тези показания, тъй като същите, освен, че не се разколебават от показанията на свидетелите на ищеца, кореспондират и с мотивите за поставените откази за образуване на досъдебни производства по конкретно подадени заявления от ищеца с твърдения за неоснователни действия от страна на ответника спрямо имота на Т.. В практиката си ВКС приема, че когато доказването има за предмет факти, за които доказващият носи доказателствената тежест - то е главно. В случая ищецът носи доказателствената тежест да установи при условията на главно доказване, че именно ответникът е този, който е извършил действията, с които е попречил на ищеца пълноценно да упражнява правото си на собственост върху недвижимия имот, поради което и претендира да бъде осъден да се въздържа за в бъдеще от такива действия, съответно да възстанови положението преди нарушението. Главното доказване трябва винаги да е пълно, да създава сигурно убеждение в съда в истинността на съответното твърдение. За да се постигне чрез косвени доказателствени средства пълно доказване е необходима такава система от доказателства, която да създаде сигурност, че твърденият факт наистина се е осъществил. Косвените доказателства, разгледани и преценени в своята съвкупност следва водят до единствен и несъмнен извод за осъществяване на правнорелевантния факт. Анализът на доказателствата по делото не установява категорично и безпротиворечиво, че именно ответникът е виновен за премахване на оградата и на реперите по означаване имота на ищеца, с което да е създал пречки за ползването на имота по-големи от обикновените. В допълнение следва да се посочи, че фактът дали имотът на ответника е с неправилно поставена гранична ограда, която навлиза в имота на ищеца, е ирелевантен за настоящия спор, в предмета на който е установяване и въздържане от конкретни действия от страна на ответника, сред които не е премахване на ограда, попадаща в имота на ищеца. Поради изложеното и неизпълнената доказателствена тежест от страна на ищеца, предявените искове са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По отношение на разноските:

При този изход от спора, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, право на разноски има единствено ответникът. От последния се претендира сумата от 500 лв. – адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от 29.06.2023 г., служещ и като разписка за изплащане на възнаграждението в брой на адвоката и 300 лв. – депозит за експертиза във връзка с трасирането на имота, които следва да бъдат възложени в тежест на ищеца.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Т. В. Т., ЕГН *****, с поС.ен адрес: гр. С., район „С.“, кв. „Б.“, ул. „Г.К.“ № 33, срещу Р. П. П., ЕГН *****, с поС.ен адрес: гр. С., район „С.“, кв. „Б.“, ул. „Д.М.“ № 13, искове с правно основание чл. 109 ЗС за осъждане на ответника Р. П. П. да преустанови за в бъдеще неправомерните си действия спрямо ползвания от ищеца Т. В. Т. ПИ с идентификатор 68134.503.1038 съгласно кадастралната карта и кадастрални регистри, одобрени със Заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ от 599 кв. м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване (до 10 м), с номер по предходен план: квартал 74, парцел XVI-ОбНС, с адрес на поземления имот: гр. С., район „С.“, кв. „Б.“, ул. „Г.К.“ № 33, при граници: от изток – улица 68134.503.1494, от юг – УПИ XVII с идентификатор 68134.503.1041, от запад – УПИ XXI с идентификатор 68134.503.1039, от северозапад – УПИ XXII с идентификатор 68134.503.1036, от север – УПИ XV с идентификатор 68134.503.1037, изразяващи се във физическо премахване на поставени трасировъчни колчета/репери, означаващи границите на посочения имот и в събаряне на ограда, поставена в имота съгласно извършено трасиране, на границата със съседния имот - ПИ с идентификатор 68134.503.1037 от квартал 74 по плана на гр. С., кв. „Б.“, ул. „Г.К.“ № 35, при граници: от изток – улица 68134.503.1494, от юг – УПИ XVI с идентификатор 68134.503.1038, от запад – УПИ XXII с идентификатор 68134.503.1036, от северозапад – УПИ XXIII с идентификатор 68134.503.1035, от север – УПИ XIV с идентификатор 68134.503.1034, както и за осъждане на ответника Р. П. П. да възстанови колчетата/реперите по границата между съседните имоти - УПИ XVI с идентификатор 68134.503.1038 и УПИ XV с идентификатор 68134.503.1037, съгласно последните цифрови измервания от лицензирани за това фирми (по Протокол за трасиране, означаване и координиране границите на поземлен имот с идентификатор 68134.503.1038, гр. С., район „С.“, кв. „Б.“, ул. „Г.К.“ № 33, изготвен на 18.09.2018 г. от „А.“ ООД), като неоснователни.

ОСЪЖДА Т. В. Т., ЕГН *****, с поС.ен адрес: гр. С., район „С.“, кв. „Б.“, ул. „Г.К.“ № 33, да заплати на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на Р. П. П., ЕГН *****, с поС.ен адрес: гр. С., район „С.“, кв. „Б.“, ул. „Д.М.“ № 13, сумата от 800 лв., представляваща сторените в настоящото производство разноски за адвокатско възнаграждение и депозит за вещо лице.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____